

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Din Nasihattir – Nasihati Terk Etmek Musibettir!

Ebu Rukayye Temîm b. Evs ed-Dâri (ra)'dan merfû olarak rivayet olunduğuna göre Nebi (sav) «الدِّينُ النَّصِيحَةُ» قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: «لِلَّهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِرَسُولِهِ، وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ» “**Din nasihattir**” buyurdu. Biz kendisine: **Kimin için nasihattir?** dedik. Peygamber Efendimiz: “**Allah, Kitabı, Resûlü, Mü’minlerin yöneticileri ve tüm Müslümanlar için nasihattir**” buyurdu.” (Müslim)

Miladi 18. yüzyılın ortalarından itibaren Arapçanın zayıflaması ile birlikte birçok İslami kavram/mefhum anlaşılabilir hale geldi. İslami mefhumları anlayış zayıfladıkça İslam tatbik edilemez ve İslami bir hayat yaşanamaz hale geldi. Anlaşılmayan mefhumlardan birisi de Peygamber Efendimiz Sallallahu aleyhi ve Sellem’in bu hadiste tarif ettiği “nasihat” mefhumudur.

Nasihah kelimesi, insanları iyiye ve güzele sevk etmek için yapılan güzel konuşma, vaaz, öğüt, tavsiye, ihtar ve ibret verici ders, kendisine nasihat edilen kimsenin hayrını istemek olarak anlatılmıştır. Müslümanların geneline yerleşen mana da budur. Ne var ki âlimler bu hadisteki nasihat kavramını; mana ve muhteva bakımından yaygın olarak anlaşıldığı gibi sadece “öğüt vermek” anlamında değil daha ziyade **din ve İslâm** anlamında tarif etmişlerdir. Yine bu hadisi; İslam’ın temel dayanağı (medâru’l-İslâm) olarak kabul edilen dört hadisten biri olarak kabul etmektedirler.

Âlimler nasihati, bir şeyi veya bir kimseyi içten ve gönülden sevmek, ona bağlanmak, **ihlas, sadakat ve samimiyet** olarak tarif etmişlerdir. İçinde aldatma duygusu olmayan, kalbi hâlis kimselere nâsîh veya nasûh denmiştir. Nitekim Kur’an’da da içten, ihlaslı ve samimi olan tevbelere Tevbe-i Nasûh denmiştir. Büyük İslam âlimi Tirmizi, nasihat kelimesini *şefkat, rahmet, ülfet ve meveddet* kelimeleri ile birlikte zikretmiş. Kurtubî’ye göre *nasihatın zıddı ihanettir*. Yine El-Âcurri, nasihati *aldatmanın zıddı* olarak tarif etmiş, Deylemi *nasihatın zıddı* olarak “*adavet*” yani “düşmanlık” kelimesini kullanmıştır.

Büyük İslam âlimlerinden Beyhakî; “*Müslümanlara karşı nasihat içinde olmayı; kalbin Müslümanların elem ve kederlerinden dolayı hüznü duyması, Müslümanların acılarına katlanmak, Müslümanları, faydalı olan her maslahata irşat etmek*” olarak tarif etmiştir.

Müslümanlar olarak bugün; samimi ve bize karşı nasihatten yoksun, kederlerimizden dolayı hüznü duymayan, acılarımıza katlanmayan, hakkımız olan faydalı maslahatları irşat etmeyen yöneticilerden dolayı musibetler altında eziliyoruz.

Dinin “Allah, Allah’ın Kitabı ve Rasûlü için nasihat” olmasına gelince. Başta bunlara iman etmeye davet ve bu davete samimi icabet ile tarif edilmiştir. Unutmamak gerekir ki Allah’ın emirlerini Kur’an ve Sünnet ışığında tatbik ederek Müslümanlara İslami bir hayatı yaşatacak olan, bununla birlikte insanlığı Allah’a, Kitab’a ve Rasûl’e davet edecek olan İslam devletidir.

Bundan dolayı hadisin devamında din; “**Mü’minlerin yöneticileri** (eimme – imam kelimesinin çoğulu) **ve tüm Müslümanlar için nasihat**” olarak anlatılmaktadır. İslam’ı korumaktan, yaşatmaktan (tatbik etmekten), yaymaktan sorumlu olan Ümmetin lideri olan İmamdır, yani Halifedir. İslam’ın yaşanmasındaki samimiyeti muhafaza etmekten, Müslümanların imanlarını korumaktan, onları hadleri aşmaktan, günaha bulaşmaktan, zulme uğramaktan ve zulmetmekten muhafaza etmekle sorumlu olan Halifedir. İslam Ümmetinin birliğini sağlamaktan mesul olan da Halifedir. İslam’ın emirleri hak üzere

oldukları sürece biz Müslümanlara onlara itaat ve yardım farzdır. Ama bunun için önce başımızdaki yöneticiler hem Müslüman olmalı hem de İslam ile yönetiyor olmalıdır!

Aynı şekilde âlimler, mürşitler ve muslihler de Ümmetin önderleri olduğuna göre “nasihat” başta onlar için elzendir. Hem kendilerini hem yöneticileri hem de Ümmeti ıslah etmek başlıca onların vazifesidir.

Dolayısıyla yöneticilerin haktan ayrılmamaları için onlara emri bi'l-ma'rûf nehiy ani'l-münker, zalim yöneticiye zulmünü söylemek, başta âlimlerin ve Müslümanlar olarak her birimizin üzerine farzdır. Çünkü « **إِنَّ مِنْ أَعْظَمِ الْجِهَادِ كَلِمَةَ عَدْلِ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ** » **“En büyük cihad, zâlim idareciye karşı hakkı haykırmaktır”** (Ebû Dâvûd, Melâhim 17; Tirmizî, Bey'at 37). İşte samimiyet veya Rasulullah Sallallahu aleyhi ve Sellem'in tabiri ile “nasihat” budur.

Eğer bizler yönetici zümreye karşı vazifemizi hakkıyla yerine getirmesek, onları küfürle yönetmekten men etmez, kafirlere güvenip hizmet etmekten, onlarla iş birliği yapmaktan alıkoymaz, Ümmeti birleştirmeleri ve Allah'ın emir ve yasaklarını tatbik etmeleri için çağrıda bulunmazsak Allah'ı nasıl razı edebiliriz? Rabbimize nasıl hesap verebiliriz?

Bugün İslam Ümmetinin ve tüm insanlığın başındaki musibetlerin başlıca sebebi, “nasihat” mefhumundan uzak oluşumuzdur. Ümmetin başında Rasulullah Sallallahu aleyhi ve Sellem'in “kalkan” olarak tarif ettiği “İmam(halife)” bulunmayışından dolayı topraklarımızın işgal edilmesi, varlıklarımızın sömürülmesi, canlarımızın ve ırzlarımızın kâfirlerin elinde oyuncak olması en büyük musibettir. Kur'an'ımıza ve Peygamberimiz Sallallahu aleyhi ve Sellem'e, Müslümanların tüm yüce değerlerine yapılan saldırılar karşısında İslam Ümmeti olarak birleşmekten men edilmemiz bir musibettir. Beldelerimizde yoksulluk, yozlaşma, liyakatsizlik ve rüşvetin yaygın olması, altyapı eksikliği; eğitim ve sağlık hizmetlerinin yetersizliği, adaletten mahrum oluşumuz vs. birer musibettir. Kapitalist çıkarlar uğruna doğa ve çevrenin talan edilmesi bir musibettir. Doğal afetlerde oluşabilecek hasarlara karşı tedbir alınmaması, afet sonrası acil müdahale planlarının olmayışı veya uygulanmaması birer musibettir.

Oysa Allah Subhanehu ve Teâlâ İslam'ı “hayat bulalım” diye verdi bizlere. Tüm bu musibetlere çare olarak İslam'ı verdi ve **“din olarak İslam'dan razı oldu”!**

Allah Subhanehu ve Teâlâ sadece İslam'dan razı iken, bizler İslam ile yönetip yönetilmedikçe Rabbimizi nasıl kendimizden razı edebiliriz?!

Öyleyse Rabbinin rızasını hayatının yegâne gayesi edinmiş her Müslüman, Allah, Kur'an ve Rasulullah Sallallahu aleyhi ve Sellem'in önderlik ettiği tek bir Ümmet olmak için azim, gayret ve kararlılık içinde bulunmak ve İslam'ı yeryüzüne yeniden hâkim kılmak için çalışmakla mükelleftir. İslam'ı hayatta tatbik edecek bir Halife nasp etmek üzerimize farzdır.

Hiç şüphesiz “din nasihattir – nasihati terk etmek musibettir”! Musibetler Rabbimizin bizlerden razı olmadığını ifadesidir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Zehra Malik